

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “หมายเลขรหัส” และ “นายทะเบียน” ในมาตรา
๔ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดสำหรับภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ที่ผ่านการ
พิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์แล้ว

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด และให้
หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายทะเบียน แล้วแต่กรณี”

การมอบอำนาจของนายทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.
๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน
กรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬาเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการ

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเศรษฐกิจและสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบเอ็ดคน เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ วิทยทัศน์ โทรทัศน์ หรือการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ในสถาบันการศึกษาของรัฐ ด้านละหนึ่งคน และผู้แทนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการภาพยนตร์หรือวิทยทัศน์ จำนวนเจ็ดคน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) (๖) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทยทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้

“(๒) กำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์และวิทยทัศน์ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ ส่งเสริมการเรียนรู้ ส่งเสริมการท่องเที่ยว หรือมีคุณค่าในทางศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบที่คนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

(๖) พิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมสนับสนุนจากเงินกองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวิทยทัศน์”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทยทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ตรวจสอบพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์และวิทยทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่นที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทยทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทยทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ภาพยนตร์ตาม (๒) และ (๔) หากนำออกฉายเป็นการทั่วไป ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจสอบพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทยทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาสำเนาภาพยนตร์จะจัดทำในรูปของวัสดุใดหรือวิธีการใดก็ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิทยทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา ๓๓** ให้นำความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒
วรรคหนึ่งและวรรคสาม รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาภาพยนตร์โดยอนุโลม
การกำหนดว่าสื่อโฆษณาภาพยนตร์ประเภทใดต้องผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
พิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์
และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา ๓๖** การพิจารณาและอนุญาตตาม มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๓
คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ
ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าอนุญาต

ในกรณีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์สั่งให้แก้ไขหรือตัดทอนให้เวลาตามวรรคหนึ่ง
เป็นอันระงับไป และให้ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่ผู้ยื่นขออนุญาตได้ส่งภาพยนตร์ที่แก้ไขหรือ
ตัดทอนตามคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์แล้ว”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และ
มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา ๔๓** ภาพยนตร์ที่ผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์จะนำออกฉายต้องเป็นภาพยนตร์
ที่มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๕
และมีการแสดงเครื่องหมายการอนุญาต ประเภทของภาพยนตร์และหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์
พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“**มาตรา ๔๔** ให้ผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์แจ้งประเภทของภาพยนตร์ที่นำออกฉาย
แต่ละเรื่องไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนในบริเวณโรงภาพยนตร์

ห้ามผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์ยินยอมหรือปล่อยให้ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่า
ที่กำหนดตามมาตรา ๒๖(๖) เข้าไปในโรงภาพยนตร์ในระหว่างที่ทำการฉายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภท
ดังกล่าว”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ห้ามผู้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๖ (๖) ให้แก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดไว้สำหรับภาพยนตร์ประเภทดังกล่าว”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๔๗/๑ ในการตรวจพิจารณาวีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗ หากเป็นวีดิทัศน์ในลักษณะที่เป็นเกมการเล่น ให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์กำหนดด้วยว่าวีดิทัศน์ดังกล่าวจัดอยู่ในวีดิทัศน์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

- (๑) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นทั่วไป
- (๒) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นตั้งแต่สามปีขึ้นไป
- (๓) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นตั้งแต่หกปีขึ้นไป
- (๔) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
- (๕) วีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับผู้เล่นอายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป
- (๖) วีดิทัศน์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร

หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าวีดิทัศน์ตามวรรคหนึ่งลักษณะใดควรจัดอยู่ในวีดิทัศน์ประเภทใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“วีดิทัศน์ตาม (๑) หากนำออกขายเป็นการทั่วไป ให้เช่า หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๗”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ให้นำความในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม และมาตรา ๓๖ มาบังคับใช้แก่วีดิทัศน์โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“การกำหนดว่าสื่อโฆษณาวิดิทัศน์ประเภทใดต้องผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตจาก คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวิดิทัศน์ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ให้มีไม่เกินอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๖/๑ ผู้ที่จะขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับเพศตาม ประมวลกฎหมายอาญา
- (๕) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔
- (๖) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอน ใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ ของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวิดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๖/๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ต้องแสดงใบอนุญาต ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๓ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๖/๓ ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือบกพร่องในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงกรณีดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔/๑ กองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์ มาตรา ๖๐/๑ มาตรา ๖๐/๒ มาตรา ๖๐/๓ มาตรา ๖๐/๔ มาตรา ๖๐/๕ มาตรา ๖๐/๖ มาตรา ๖๐/๗ มาตรา ๖๐/๘ มาตรา ๖๐/๙ มาตรา ๖๐/๑๐ และมาตรา ๖๐/๑๑ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๔/๑

กองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์

และวีดิทัศน์

มาตรา ๖๐/๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวีดิทัศน์” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย และส่งเสริมการท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย

การจัดสรรเงินกองทุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๐/๒ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) ค่าธรรมเนียมหรือค่าปรับที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) เงินที่ผู้ที่ได้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ส่งเข้ากองทุน
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้

- (๖) เงินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๗) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมาย
- (๘) ดอกผลหรือรายได้ของกองทุน รวมทั้งผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา
- (๙) เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุนหรือที่ได้จากการหารายได้
- (๑๐) เงินตอบแทนที่ได้จากการให้การอุดหนุนหรือให้กู้ยืมเงินกองทุนไปลงทุนดำเนินงาน
- (๑๑) เงินที่ได้จากแหล่งอื่นๆ

เงินตอบแทนตาม (๑๐) ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๐/๓ เงินและดอกผลของกองทุนตามมาตรา ๖๐/๒ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๖๐/๔ การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเข้ากองทุน ให้คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติเสนอขอยกเว้นภาษีโดยให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖๐/๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตาม มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๐/๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖๐/๕ ผู้ใดไม่ส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๖๐/๕ ต้องชำระเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่นำส่ง สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวัน ให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่สามารถนำเงินส่งกองทุนได้ตามที่กำหนดในมาตรา ๖๐/๕ และผู้ได้รับใบอนุญาตได้นำเงินส่งเข้ากองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนดให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่นำเงินส่งเข้ากองทุนหรือไม่ชำระเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้นำส่งเงินภายในสามเดือนนับแต่วันที่ชำระ หากผู้ได้รับใบอนุญาตไม่นำส่งเงินภายในระยะเวลาดังกล่าวให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต ทั้งนี้ จนกว่าผู้ได้รับใบอนุญาตจะนำเงินส่งเข้ากองทุนและชำระเงินเพิ่มให้ถูกต้องครบถ้วน

มาตรา ๖๐/๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธานอนุกรรมการ อธิบดีกรมการท่องเที่ยว ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการเงิน ด้านการท่องเที่ยว ด้านกฎหมาย ด้านภาพยนตร์ด้านวิดิทัศน์ หรือด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นอนุกรรมการ

ให้ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกรมการท่องเที่ยวเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ข้าราชการในกรมการท่องเที่ยวเป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนให้เป็นไปตามมาตรา ๖๐/๑ และตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๒) พิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการอนุมัติโครงการที่ขอรับการอุดหนุนตามมาตรา ๖๐/๑

(๓) ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการที่ได้รับจัดสรรจากกองทุน

(๔) จัดทำรายงานการจ่ายเงินของโครงการที่ขอรับการอุดหนุนตามมาตรา ๖๐/๑ เสนอต่อคณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

คณะกรรมการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ อาจแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาและปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศมอบหมาย

มาตรา ๖๐/๘ ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ โดยอนุโลม

ให้ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดตามผลการดำเนินงาน

มาตรา ๖๐/๙ ให้รองปลัดกระทรวงวัฒนธรรมที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดการกองทุนทำหน้าที่จัดการกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยให้คำนึงถึงลักษณะการดำเนินงานของทุนหมุนเวียน ความรับผิดชอบ ความประหยัด และความคุ้มค่า

ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมมอบหมายหน่วยงานในสังกัดทำหน้าที่ เพื่อรองรับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่คณะกรรมการประกาศกำหนดและรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการของกองทุนและเสนอแผนการดำเนินงานประจำปี แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของกองทุน เก็บรักษาเงิน ทรัพย์สินของกองทุน และดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุน รายงานสถานะการเงินและรายงานประจำปีของกองทุน ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๖๐/๑๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ และจัดทำงบดุลและบัญชี ทำการส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนในรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

หมวด ๖ การอุทธรณ์

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่งหรือหลายคณะโดยแต่ละคณะให้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติเป็นผู้แต่งตั้ง มีจำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านภาพยนตร์ วีดิทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือการคุ้มครองผู้บริโภคในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสองคนเป็นกรรมการ

ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นเลขานุการและเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับ แก่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๑ และมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๖๖/๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์และนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือขอให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๓) เข้าไปในสถานที่เพื่อตรวจสอบหรือมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์นำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการฉายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์มาฉายภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์เพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์

(๔) กระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์”

“มาตรา ๖๖/๒ คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๗ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๒ คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตหรือคำสั่งห้ามสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๖๓ ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการเพิกถอนคำสั่งที่อุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๗ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต คำสั่งไม่อนุญาต ให้ต่ออายุใบอนุญาต คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครอง คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของนายทะเบียนตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ วรรคสอง มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๓ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๖๘ ผู้ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใดฉายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่าสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๙ (๕) ต้องชำระค่าปรับทางปกครองตามอัตราที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินสามแสนบาท

อัตราค่าปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนกลางจะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับแต่ละจังหวัดก็ได้

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๖/๑ มาตรา ๕๖/๒ มาตรา ๕๖/๓

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณากำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓หรือมาตรา ๕๔ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๖/๑ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือนำภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือวีดิทัศน์ตามมาตรา ๔๗/๑ (๖) ออกเผยแพร่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๗๘/๑ ผู้ประกอบกิจการผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๙ ให้ยกเลิกความ (๑) และ(๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมทำยพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๐ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ใช้บังคับให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป จนกว่าจะถึงที่สุด

มาตรา ๔๑ บรรดาคำขออุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติยังมีได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติให้เป็นที่สิ้นสุด

(๒) ถ้าคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้วให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นผู้วินิจฉัยอุทธรณ์ตามอำนาจหน้าที่แห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี